

P. HARSEM

Post box 23 Smestad pr Oslo
2ode mars 1951

Til Justiskomiteen,
Stortinget . Oslo

Ad: Dom nr 4360-50. Soning av reststraff til h. rettsdom av
30. september 1950.

Jeg er først nå blitt oppmerksom på at innkallelsen av
meg for soning av reststraff har en noe uvanlig form.

I innkallelsen står det håndskrevet :

"Justisdepartementet har ikke funnet betingelsene
tilstede for en løslatelse på prøve etter reglene i
par. 42, jfr 41 i lov nr. 11 av 9. juli 1948."

Skal dette bety at Justisdepartementet har bestemt at
jeg skal sone den fulle straff: $3\frac{1}{2}$ år helt ut, så kan en vel
ikke være i tvil om at der ligger noe bak.

Loven av 9.7. 48 ble oppfattet som en amnestilov og
lovens hensikt var å få gjennomført at alle som ikke hadde
fått over 8 år i straff skulle få halv soning. Der ble
gjort unntakelse for de som helt eller for en overveiende
dels vedkommende var eller ble dømt for profitørvirksomhet.

Min sak er en blannet sak, men det kan IKKE sies at
den for en overveiende dels vedk. gjalt profitørvirksomhet.

Selv mener jeg at jeg er uskyldig dømt for økonomisk
landssvik, da jeg kun var ansatt i et firma, som drev
agentvirksomhet for omsetning av brakker . Der forelå
"Befehl." fra tyskerne til firmaet om å stå som mellommenn
da mange byggmestre ikke kunne tysk. Flere av de som
firmaet var agenter for, f.eks. Fredriksstad-brukene er
gått helt fri for straff.

Jeg kunne framlegge paralelle saker, hvor vedkommende
ikke har fått noen straff i likhet med min og kun en
ren bagatell i inndragning. F.eks. herr Werner som var

disponent for skifirmaet: Petter Østby.

Domspremissene og straffutmålingen viser klart, at det er den politiske side av saken, som har vært den overveiende del, men også her betrakter jeg meg som uskyldig dømt. Det at jeg søkte å redde den norske fiskerinæring fra å bli et underbruk av tyske storkapitalister i Hamburg er blitt til "bistand til fienden". Den fiskerikomite som jeg ledet besto av 2 NS medlemmer og 11 herrer som ikke var medlemmer og flere av disse sitter idag i topstil. Jeg er den eneste som er straffet for linger, f.eks her Overå, min deltakelse i Fiskerikomiteen.

I betraktning av at jeg - da dommen mot meg fallt i Lagmannsretten hadde sonet 25 mdr., ble det for Høyesterett ikke prosedert noe om straffutmålingen, da en vel gikk ut fra at straffen i.h.t. loven av 9.7.48 var sonet. Dersom man hadde ant, at der for mitt vedkommende skulle bli tale om 2/3' s soning, er det ikke usannsynlig at straffen ville blitt redusert slik at den var ansett som avsonet.

Det er derfor ikke usannsynlig at den såkaldte amnestilov for mitt vedk. har ført til et resultat motsatt av hva loven tilsiktet.

Jeg har hele tiden gått ut fra at jeg hadde sonet den idømte straff, idet jeg har ment at 1/2 soning etter lov av 9.7.48 ville komme i betraktning for mit vedkommende.

Det er fire . 4 . år siden jeg sonet og det har vært vanlig at der i slike tilfeller er gitt benådning.

En bør også være oppmerksom på at Myndighetene i løslater fanger som har fått fra 15 - 20 års straff.

Når jeg da innkalles til soning uten å nyte godt av de vanlige betingelser for løslatelse på prøve, står det for meg helt klart at der ligger noe bak aksjonen.

3.

Jeg har tidligere fått merke at Påtalemyndigheten gjerne ønsker meg innesperret. I februar 1950 oppholdt jeg meg i Hallingdal. Der kom lensmannen med fengslingsordre mitt på natten. Jeg måtte kjøre i iskold bil om natten til Møllergaten no 19. På toppen av denne ulovlige arrestasjon forlangte hr Dorenfeldt at jeg skulle sitte i ny varetekt i flere måneder med skriveforbud og forbud mot å motta besøk, mens han gransket hva jeg hadde skrevet/.

Hr . Dorenfeldts aksjon mot meg dengang vakte harme i vide kretser og ble også unnerkjendt av domstolen.

Injuriesaken mot meg - som ble innledet på denne usedvanlige måte - antar forøvrigt mer og mer karakteren av en skandale for Påtalemyndigheten. Punkt for punkt er der ført sannhetsbevis for hva jeg har skrevet og dersom det ikke lykkes for Påtalemyndigheten å få meg innsperret vil jeg kunne føre en rekke andre beviser. Dette er jeg avskåret fra foreløbig, da hr Dorenfeldt synes å ha fått nok med de vitneprov i min favør som er kommet fram. Det må være i en rettsstats interesse at den hele og fulle sannhet kommer fram, selvom det rammer visse personer, som nyter ufortjent offentlig tillit.

Det er nå snart ni - 9 - mdr siden at Påtalemyndigheten fikk ihende de beviser jeg hadde innsamlet ang. fhv statsadvokat Henning Bjørnviks gemene forhold likeoverfor kvinner, som han mente å ha makt over i kraft av sin stilling. Det er noe merkelig at Påtalemyndigheten ikke engang har utferdiget siktelse mot Bjørnvik. Hans stilling på Hønefoss er sviktet. Han er kastet ut av styret for Hønefoss og Opplands Kreditbank - vel fordi at hans forhold, som har vært kjendt over hele fylket i mange år - nå ikke lenger kan skjules.

Jeg har nylig gjort Politiet oppmerksom på at den samme hr Bjørnvik sommeren 1945 benyttet sin stilling som medlem av styret til forannevnte bank til å heve en sjek på kr. 3100,00 utstedt mot en NS mann's konto som var sperret. Like etter denne meddelelse til politiet kom så innkallelsen til soning etter ordre fra "statsadvokatene i Oslo".

Jeg har forgjeves anmodet om å bli siktet for en rekke meget alvorlige anklager som jeg i mine bøker er framkommet med, og som det må være i det offentliges interesse å få gransket. Jeg vil da spesielt nevne min anklage om at politiets provokatører har søkt å fabrikere falske beviser mot meg i den hensikt at jeg skulle bli dømt for mordforsøk mot advokat Sundfør (vistnok i forbindelse med grosserer Henry Johansens sak). Denne sak har uhyre dimensjoner og en full granskning vil komme til å bringe forhold fram i dagen - som setter Somdal-skandalen helt i skyggen. Der foreligger politirapporter og skriftlige bevis for at der ble gjort forsøk på å skaffe slike falske beviser, men skal da de skyldige gå helt fri.

Slike anklager forbigås - ties ihjel - mens man omhyggelig har tatt med bagateller og derunner følgende: Jeg er siktet for mot bedre vitende å ha skrevet :

"Det er mannen fra gata, som har båret rettsoppgjøret sier L' Abbe Lund i Verdens Gang. Det er sant som det er sagt. Hvis da ikke rennesteinen hadde vært et mere korrekt ord enn gate" .

Hvem mener Påtalemyndigheten her er injuriert ? Retten skal altså kaste bort sin kostbare tid med prosedyre om det er mannen i gata, eller mannen i rennesteinen (som forøvrigt er en del av gata), som har båret rettsoppgjøret. Det er nok å nevne at Landssvikpolitiet har benyttet provokatører

som **Somdalen**, **Hans Westbye**, **Bjarn von Rodian** m.m. fl.
 Det er disse som jeg etter invit fra L' Abbe Lund har
 ment som menn fra rennesteinen. Det er nok mange som
 undrer seg over at de herrer som har benyttet slike folk
 som fengselsspioner m.v. ikke er trukket til ansvar for
 hva de har gjort. Det er denne uhyrlighet innen vårt
 rettsvesen som jeg har reagert over. Fordi jeg uten
 frykt har trukket slike forhold fram i dagen er det vel
 at jeg nå skal straffes litt utenfor det vanlige.

Som jeg før har nevnt har jeg i nesten 6 år gått
 arbeidsledig og i et par år - like etter min løslatelse
 i mai 1947 måtte jeg melde meg for politiet hver dag -
 søndag som mandag. Er ikke dette også en straff.

Når jeg så endelig skal ta fatt på organisasjon av
 ny virksomhet - som kan få uhyre stor samfunnsmessig
 betydning - skal jeg sperres inne for dermed å sette
 bom for mine avsløringer .

Da bevisene ^{vedr.} fhv statsadvokat Bjørnvik meritter
 var lagt på Påtalemyndighetens bord, meddelte hr Dorenfeldt
 til pressen, at nå skulle ryktemakerne slåes ned med hård
 hånd og trekkes til ansvar. Til å begynne med hadde en
 følelsen av at Dorenfeldt hadde størst interesse av å få
 vite hvem der hadde skaffet de beviser som forelå og hadde
 Dorenfeldt tidlig fått vite at opphavsmannen var undertegn-
 ede hadde han kanskje ikke veget tilbake for en ny arresta-
 sjon, mens han lot synderen: fhv statsadvokat Bjørnvik gå
 fri. Jeg må gå ut fra at Justisdepartementet er orien-
 tert i disse forhold jeg her har berørt og at en der har
 samme innstilling som Dorenfeldt. Jeg mener derfor at

6

spørsmålet om hvorvidt betingelsene for halv soning er tilstede burde vært overlatt til en objektiv instanse

Jeg har i pressen framholdt at såvel riksadvokat Aulie som statsadv. Dorenfeldt etter min oppfatning er inhabile i behandling av Bjørnviks sak. Begge herrer har nemlig i lang tid kjendt til Bjørnviks gemene opptreden likeoverfor NS kvinner. Det var først da jeg indirekte la bevisene på bordet, at der ble satt igang etterforskning. Dette er nå ca 9 - ni - mdr siden og ennå er ikke mannen siktet. Hele Buskerud ^{spør} hva skal dette bety .

Hr. Dorenfeldt er en av "statsadvokatene i Oslo" som jeg etter innkallelsens ordlyd forstår er de som har forlangt at jeg skal innesperres for å sone en reststraff på enten 3 mdr (hvis 2/3 soning) eller ca. 1½ år hvis full soning.

At hr Dorenfeldt - etter det nederlag han led sist vinter da han ulovlig lot meg arrestere i Hallingdal - nå gjerne vil ha en revensje - er for meg helt naturlig.

Det er derfor jeg er nødsaget til å henvende meg til den ærede Justiskomite i håp om at jeg kan få en rettfærdig behandling.

Jeg vedlegger hermed et stenografisk referat av vitneprovene under de to siste rettsmøter (den 2den og 3die mars 1951). Dette vil gi et godt bilde av hele saka. Skal denne injuriersak opp for Lagmannsrett til høsten slik som Dorenfeldt har bebudet, tror jeg at Påtalemyndigheten vil komme til å lide et ennå større nederlag enn det som kom ut av "Langelandssaka".

For å belyse denne påstand vedlegger jeg også et ekspose , hvori jeg har gjentatt de tiltalepunkter, som jeg er siktet for, og hvori jeg kommenterer disse. Jeg kan føre sannhetsbevis for hvert eneste punkt som jeg er siktet for.

Hva jeg forundrer meg over er, at hvorfor siktes jeg ikke for de langt grovere beskyldninger mot politiet m.fl. jeg har framsatt. Jeg har i "8 Mai" den 7.8.51 nevnt 24 slike punkter. Er det fordi Påtalemyndigheten ikke tør trekke de skyldige til ansvar ?

Jeg skal her kun nevne noen ganske få anklager jeg har framført:

- 1) Politiets bruk av provokatører og transport av brennevin til fangene på Ilebu
- 2) Min beskyldning mot L'Abbe Lund for å ha fart med usannhet. Det er jeg ikke alene om. Videre at han beordret varetektsfanger til å grave opp lik.
- 3) den rå behandling banksjef Sandberg fikk på Rikshospitalet. (Behandling av lik)
- 4) Direktør Gleditsch landsforvisn. av NS mann og hans ansvar (som direktør for Ilebu) for straffeeksersisen .En mann døde.
- 5) Min beskyldning mot politiet for å ha søkt å skaffe falske beviser for at der var et mordanslag igjøre mot adv.Sundfør (Henry Johansens aktor), hvori jeg skulde bli innblandet.

Skal det være nødvendig for meg å anlegge privat straffesak for å få mitt og Henry J. hansens forhold klarlagt ?

Erbødiggst

R. Harsen